

[Skytte.]

ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om beskatning af frugtplantager*.

Forslaget er ligelydende med det forslag, som jeg den 13. november 1952 forelagde her i tinget, og jeg kan henvise til de bemærkninger, jeg dengang fremsatte.

Den nuværende ejendomsbeskatning virker særlig uretfærdigt overfor ejere af frugtplantager, og når mit parti nu for 6. gang fremsætter forslag om afskaffelse af denne uretfærdighed, sker det i håbet om, at et flertal i dette ting vil støtte os heri.

Jeg anbefaler forslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om værnepligt.

Valgt blev: *Victor Gram, Holger Eriksen, Poul Hansen (Kalundborg), Urban Hansen, Per Hækkerup, Frode Jakobsen, Evald Kristensen, Holger Larsen, Arnth Jensen, Anders Andersen, Marius Buhl, Gideon, Ladejoged, Carsten Raft, Poul Møller, Reedtz-Thott og Johs. Christiansen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 685; fremsættelsen findes i tidenden sp. 616).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johs. E. Larsen: Loven om ind- og udførsel af fisk, der oprindeligt kun omfattede udførsel af fisk, har adskillige gange med forholdsvis korte mellemrum ligget på rigsdagens bord og foreligger også nu til behandling i det høje ting.

Loven fremkom i sin tid som følge af den kontingenteringspolitik, forskellige lande førte med hensyn til indførsel af fisk, hvorved vore afsætningsmuligheder på udenlandske markeder indskrænkedes betydeligt. Man opfattede derfor lovens bestemmelser som værende af midlertidig karakter, og flere gange er der udtalt forhåbning om,

at forholdene måtte udvikle sig på en sådan måde, at denne bemyndigelseslovgivning kunne afvikles. Som det fremgår af den højtærede fiskeriministers udførlige indlæg ved fremsættelsen af det foreliggende lovforslag, er handelssamkvemmet landene imellem på dette område endnu langt fra sådan, at den foreliggende lovgivning kan siges at være overflødig. Det har flere gange vist sig påkrævet at foretage visse regulerende foranstaltninger, dels af hensyn til vore eksportmuligheder, dels af hensyn til betalingsbalancen.

Forslaget tilsigter at opretholde fiskeriministeriets bemyndigelse til at regulere importen og eksporten af fisk og fiskeprodukter i kalenderåret 1954, og jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling og vedtagelse.

Damsgaard: Ved forslaget fremsættelse her i tinget i december 1952 var der foretaget en ændring i § 1, som klargjorde lovens hensigt, og så længe man med rette kan hævde, at loven kan bruges til støtte for afsætningen af dansk fisk, og at kontrol er nødvendig i forbindelse med indførsel og udførsel af konkurrencehensyn, skal man bruge loven, og så længe må man opretholde den.

Desværre har de fleste lande stadig fisk og fiskevarer på den bundne liste. Danmark og Norge har på et vist tidspunkt tilbudt at optage fisk og fiskevarer til fri handel, men andre OEEC-lande har hidtil ikke villet være med. Det beklager jeg. Af hensyn til aftaler mellem Danmark og andre lande vedrørende fisk og fiskevarer finder den højtærede minister det nødvendigt at opretholde muligheden for kontrolering af ind- og udførsel af disse varer; det er lovens egentlige formål.

I de få bemærkninger, der følger lovforslaget, nævnes det, at planer om en fælles liberalisering af fisk indenfor OEEC-landene møder store vanskeligheder, og at fiskevarer er noget, man stædigt holder udenfor liberaliseringen. Jeg har forstået, at lande som Norge, Italien og England har ført liberaliseringen af fiskevarer op til næsten 100 pct. Mener den højtærede minister, at disse landes betingelser for liberalisering på det nævnte område er langt bedre end Danmarks?

[Damsgaard.]

Jeg har i tidligere år, når loven var til behandling, givet udtryk for det håb, at denne lovgivning måtte blive overflødig; dette tidspunkt mener den højtærede minister og de ansvarlige fiskerierorganisationer altså ikke er inde endnu, og det skal jeg bøje mig for og anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Baagø-Hansen: Sålænge der endnu er noget, der hedder handelsaftaler og kontingentering, er der desværre ikke mulighed for at undvære den lovgivning, der her er tale om. Vi må håbe og arbejde for, at handelen i andre lande snarest bliver frigjort mest muligt, men indtil det sker, er loven efter vor opfattelse nødvendig, og som følge deraf vil vi også fra vor side under henvisning til den højtærede fiskeriministers bemærkninger ved fremsættelsen af lovforslaget tilsige vort partis støtte til gennemførelsen af lovforslaget.

Steen: Hver gang denne lov har været til behandling, har jeg bemærket mig, at der har været et almindeligt ønske om, at denne lovgivning måtte være af midlertidig karakter, og jeg har samtidig bemærket mig, at der i fortsættelse heraf har været almindelig enighed om — og den er også tilstede i dag — at forholdene endnu ikke har udviklet sig sådan, at man kan undvære loven. Det er klart, at sålænge man har indgået handelsaftaler, hvis opfyldelse forudsætter en sådan lov, kan man ikke undvære den, og jeg kan derfor også anbefale den forlængelse for et år, det her drejer sig om.

Lynnerup Nielsen: Den bemyndigelseslov, som ministeren her ønsker forlænget for et år, er en gammel kending i tinget. Lovforslaget viser i al sin kortfattedhed med sine tre paragraffer de vanskeligheder, der stadig findes for afsætningen ved eksport af vore fiskevarer. Uanset den megen tale om liberaliseringsbestræbelser landene imellem ligger mulighederne for vor eksport meget hårdt, og ministeren gav i sin fremsættelsestale heller ikke udtryk for nogen særlig optimisme med hensyn til en bedring som noget nært forestående. Hvadenten man nu synes om loven eller ej, om man kunne

ønske denne lovgivning overflødiggjort, taler den barske virkelighed for en forlængelse, og jeg kan derfor på mit partis vegne give forslaget min støtte.

Søren Olesen: Jeg finder det beklageligt, at man ikke har kunnet få denne lov afviklet. Det har da også vist sig, synes jeg, at den efterhånden er blevet mere overflødig, end den har været før. Vi har ikke fra mit partis side været tilhængere af den nogensinde og er det heller ikke nu. Det har vist sig, at den medfører en del besværligheder, at den ikke alene er til gavn for afsætningen, men også undertiden forhindrer eller i hvert fald forsinker afsætningen noget. Man må håbe, at det er rigtigt, som det står i den højtærede ministers forelæggelsesskrivelse, hvad man skal kalde det — man kan ikke kalde det en tale, for forslaget er skriftligt fremsat — at man har forsøgt at administrere loven så lempeligt som muligt, og at man også vil gøre det i fremtiden. Jeg vil udtale håbet om, at man vil se at finde frem til en ordning, så handelen frigives i så høj grad som muligt. Der har undertiden været forhold, som i og for sig ikke faldt ind under loven, men det skulle alligevel stadig gå gennem ministeriet. Det var vel ikke muligt at finde en form, således at når de forpligtelser var opfyldt, som man har overfor Holland og enkelte andre lande, kunne man give handelen fri, så at eksportørerne frit kunne afsætte der, hvor de kunne finde et marked.

Der er et enkelt forhold, der har voldt en del vanskeligheder. Jeg er ikke helt klar over, hvorvidt det er gået i orden. Jeg tænker her på, at landingen af svensk fisk i forskellige havne var undergivet en kvotaordning. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvordan det forholder sig hermed, om der er kommet en ordning, så at svensk fisk kan landes i de forskellige havne uanset den kvotaordning, der tidligere har været, for her drejer det sig som regel ikke om egentlig indførsel af fisk, men nærmest om en slags transithandel; de lander i danske havne, og fiskene eksporteres videre, og det kan jo kun betragtes som en fordel, at de danske fiskeeksportører kan modtage disse fisk og sende dem videre, ligesom det selvfølgelig er en fordel for

[Søren Olesen.]

svenske fiskere, at de kan lande i den nærmeste havn, uden at der lægges dem hindringer i vejen for at afsætte fisken.

Jeg bemærker endvidere, at Storbritannien, Norge og Italien har liberaliseret deres handel med fisk og fiskevarer, således at man — sådan må det vel forstås — frit kan indføre der. Vi har et stort marked i Italien, hvor der afsættes en del fisk, som ikke kan sælges herhjemme eller til andre lande, og det må være en fordel for os, at der fra italiensk side nu er givet fri; det må vel forudsætte, at man så også fra dansk side har givet eksporten fri til de lande, der selv har liberaliseret. Såvidt jeg kan se, bliver der altså kun få lande tilbage, som endnu har visse restriktioner, og det, jeg derfor gerne ville spørge den højtærede minister om, er, om ikke der var en mulighed for at begrænse reguleringen til disse få tilbageværende lande og give den øvrige eksport fri.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for slutningen til lovforslaget. Til det ærede medlem hr. Damsgaard vil jeg sige, at de lande, der har liberaliseret til 100 pct., har en anden stilling end Danmark, og derfor er vi nødt til at indtage en anden stilling end disse lande. Problemet er jo netop de handelsaftaler, som vi har, og som giver os en fordel med hensyn til eksporten, men samtidig også kræver af os, at handelsaftalen holdes, ikke alene med hensyn til kvantum, men også med hensyn til fiskearter og til bestemte leveringstider af året, og det vil man ikke kunne gennemføre, medmindre en lov som den, der her er på tale, er gældende. Jeg nærer ligesom en række af de ærede ordførere et almindeligt ønske om at kunne undvære denne lov; jeg har ikke noget ønske om at opretholde den længere, end det er i fiskerierhvervets og i Danmarks interesse, og vi vil prøve at gøre, hvad vi kan i den tid, der kommer, for at se, om der er en mulighed for at slippe af med loven. Jeg tror ikke som det ærede medlem hr. Søren Olesen, at der er noget beklageligt i at have denne lov, og den er i hvert fald ikke overflødig, idet den giver lejlighed til en eksport på adskillige millioner kroner, som vi ikke havde nogen sikkerhed for

ellers at kunne få. Må jeg iøvrigt sige til det ærede medlem, at loven har altid, og ikke mindst i de seneste år, været administreret ganske overordentlig lempeligt; vi har endog fra handelens side fået anerkendelse for, at vi har søgt at lægge det tilrette på den bedst mulige måde og med mest mulig hensyntagen til erhvervslivets interesser.

Med hensyn til det problem, det ærede medlem nævnte, landing af fisk fra de svenske kuttere, gør jeg opmærksom på, at dette er et forhold, der ordnes gennem en dansk-svensk handelsaftale, hvor også fiskerierhvervets repræsentanter er med og medvirkende til bestemmelse gennemførelse. Der er ikke, som det ærede medlem tror, blot tale om en transit. Fisken sælges under samme vilkår, som danske fiskere sælger deres fangst, og der gælder iøvrigt den samme ordning, når danske fiskere lander fisk i svenske havne; det sker under ganske de samme vilkår som for de svenske fiskere.

Jeg håber, at det må være ministeriet muligt at administrere denne lov kun med hensyntagen til vor interesse i at fastholde en eksport, som vi ellers ikke kunne fastholde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov nr. 79 af 19. marts 1930, jfr. lov nr. 91 af 31. marts 1936 og lov nr. 524 af 22. december 1947, om oprettelse af et fiskeriråd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 681; fremsættelsen findes i tidenden sp. 618).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johs. E. Larsen: Med hensyn til forslaget om ophævelse af fiskerirådet skal jeg indskrænke mig til at sige; at dette organ, som har til opgave at følge fiskeriets udvikling og afsætningsmuligheder, igennem en del år